

آیا ونزوئلا به همکاری نفتی با ایران پشت کرده است؟

طبق آمار اوپک افزایش تولید نفت ونزوئلا همزمان با آغاز صادرات میعانات گازی ایران رخ داده است و طبق اذعان اوپلپرایس این کشور توانسته با کمکهای فنی ایران تحریمهای آمریکا را شکست دهد.

سید احسان حسینی : به گزارش **مشعل نیوز**، در دو سال گذشته و با روی کار آمدن دولت سیزدهم، روابط نفتی ایران و ونزوئلا؛ دو کشور تحریمشده توسط آمریکا احیا و تعمیق شده و پروژههای راهبردی بین دو کشور برای بیاثر کردن تحریمهای نفتی در دست پیگیری است.

خبرگزاری فارس در گزارشی با عنوان «[مهندسان نفت ایرانی هژمونی آمریکا در کارائیب را به چالش کشیدند](#)» به بررسی 7 پروژه نفتی مشترک دو کشور پرداخته است که هر چند در چارچوب یک معامله برد-برد تعریف شده اما وزن امتیازات ایران به دلیل وابستگی ونزوئلا به توان فنی مهندسان ایرانی بیشتر است.

از ابتدای آغاز همکاری ایران و ونزوئلا، شایعات و شبهات مختلفی درباره این دو کشور تحریمی مطرح میشد. نخستین شایعه این بود که چگونه همکاری با یک کشور تحریمشده مثل ونزوئلا برای ایران منفعت اقتصادی دارد.

طبق آمار وزارت نفت، در دو سال گذشته و با شکل‌گیری تعامل نفتی ایران و ونزوئلا، درآمدی معادل 4 میلیارد دلار نصیب کشور شده است که با همین زیرساخت‌های فعلی در صادرات ماهانه 5 میلیون بشکه نفت و میعانات گازی به سالانه ۵ میلیارد دلار افزایش خواهد یافت.

*کوتاه آمدن از موضع کوری عصاکش کور دگر شود

اما حالا ظاهراً سناریوهای جریان رسانه‌ای غربگرا، بعد از مشاهده موفقیت ایران در ونزوئلا و بی‌اثر شدن نسبی تحریم‌ها تغییر کرده و دلیل موفقیت ونزوئلا در افزایش تولید نفت، عبور از ابرتورم و رسیدن به رشد اقتصادی 8 درصد را حضور شرکت آمریکایی شورو در میادین نفتی ونزوئلا معرفی می‌کنند.

هفته گذشته روزنامه هم‌میهن در گزارشی با عنوان «ونزوئلا هم به ایران پشت کرد» (تصویر 1) دو ادعا را درباره تعاملات نفتی دو کشور عنوان کرد: 1- افزایش تولید نفت ونزوئلا به دلیل حضور شرکت آمریکایی شورو بود نه ایران 2- با حضور شرکت شورو و صادرات نفتا به ونزوئلا، این کشور تمایلی به خرید میعانات گازی از ایران ندارد.

البته این موضوع بسیار خوب است که بالاخره رسانه‌های اصلاح طلب از موضع «کوری عصاکش کوری دگر شود» به این موضع رسیده‌اند که همکاری با ونزوئلا سودآور و حال طبق ادعای آنها این کشور به ایران پشت کرده و ایران سود خود را از دست داده است. در ادامه به دو ادعای مطرح شده این روزنامه پرداخته می‌شود.

* اوایل‌پرایس هم به نقش ایران در افزایش تولید نفت ونزوئلا اذعان کرد

در پاسخ به ادعای اول مبنی بر «افزایش تولید نفت ونزوئلا به دلیل حضور شرکت آمریکایی شورون بود نه ایران» ابتدا به گزارش اخیر اوایل‌پرایس مراجعه می‌کنیم. اوایل‌پرایس در گزارشی با عنوان «[U.S. Sanctions Against Venezuela Have Failed](#)» به این موضوع اذعان کرده که تولید نفت ونزوئلا به دلیل همکاری نفتی با ایران و دریافت میعانات گازی از این کشور افزایش یافته است.

در بخشی از گزارش اوایل‌پرایس (تصویر 2) صراحتاً گفته شده: داده‌های منابع ثانویه اوپک نشان می‌دهد که ونزوئلا به طور متوسط 772 هزار بشکه در روز در ژوئیه 2023 نفت تولید کرده است که افزایش چشمگیر 40 درصدی نسبت به تولید 553 هزار بشکه در روز در سال 2021 داشته است. این افزایش قابل توجه در تولید نفت، بدون کمک ایران محقق نمی‌شد.

The primary reason for Venezuela's improving economic outlook is Caracas' success in finding alternate sources of capital and rebuilding the country's economically vital oil industry, which by 2020 was at the point of complete collapse. [OPEC data from secondary sources shows Venezuela lifted an average of 772,000 barrels per day during July 2023, an impressive 40% increase over the 553,000 barrels per day produced for 2021. That substantial increase in petroleum output could not have been achieved without the assistance of Iran](#), the world's eighth-largest oil producer. Teheran is providing Caracas [with considerable material support](#), including the funding, parts and technicians required to rebuild key petroleum infrastructure.

* آمار اوپک نیز افزایش تولید نفت ونزوئلا را به دلیل حضور ایران می‌داند

البته دولت بایدن بعد از مشاهده افزایش تولید و صادرات نفت ونزوئلا با کمک ایران و بی‌اثر شدن نسبی تحریم و شکست مخالفان دولت مادورو، در نهایت مجوز حضور شرکت شورون را برای افزایش تولید نفت در میادین ونزوئلا و تسویه بدهی قبلی ونزوئلا با ارسال نفت به آمریکا را صادر کرد.

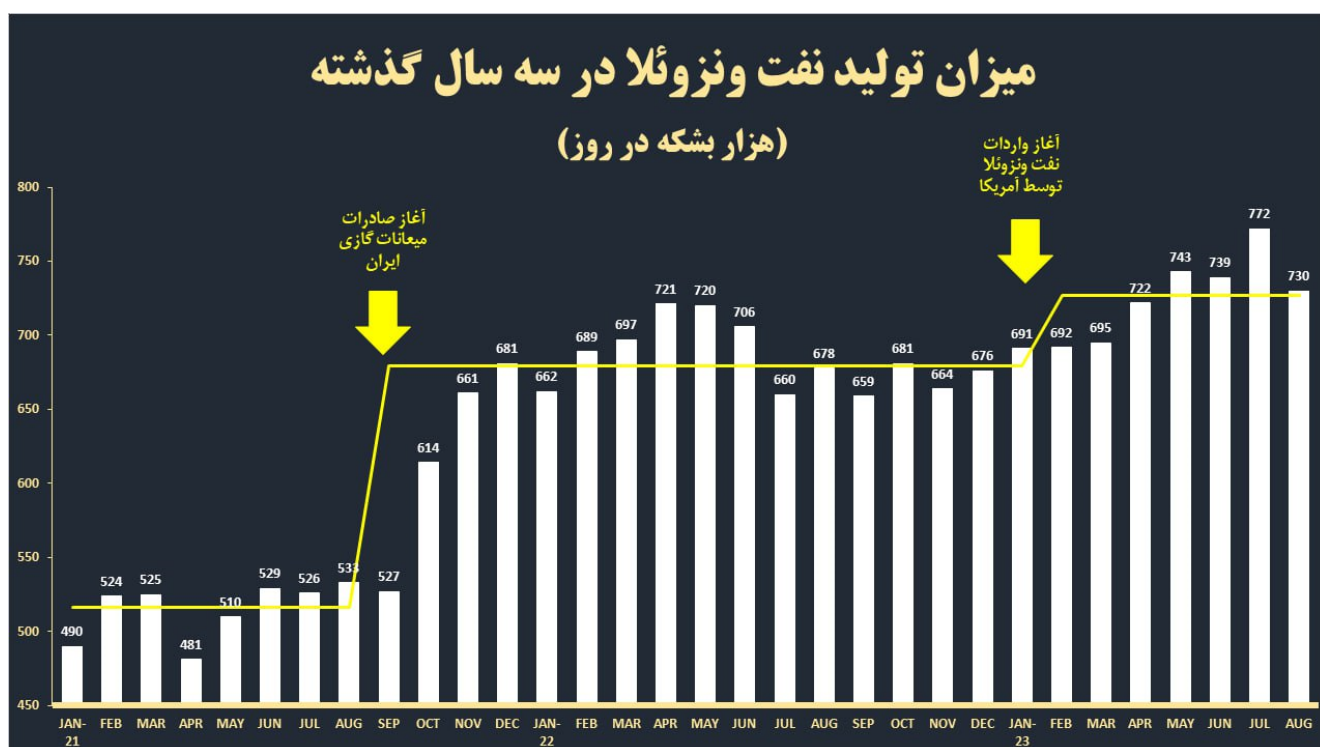
محمدامین راد کارشناس انرژی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس با اشاره به مجوز دولت بایدن به شرکت شورون می‌گوید: در این سناریو هیچ سودی به شرکت نفت ونزوئلا بابت صادرات به آمریکا نمی‌رسد بلکه صرفاً بدهی قبلی تسویه می‌شود. به اعتقاد

کارشناسان دلیل دولت بایدن برای اعطای این مجوز، کنترل قیمت نفت و در نهایت بنزین در آمریکاست که از زمان روی کارآمدن بایدن تقریباً دو برابر شده است.

وی اظهار داشت: بررسی تقدم و تاخر حضور ایران و آمریکا در میادین نفتی ونزوئلا به خوبی این موضوع را نشان می‌دهد که ابتدا با کمک ایران، تولید نفت ونزوئلا افزایش یافت و سپس آمریکا با مشاهده شکست مخالفان مادورو برخی تسهیلات را برای واردات نفت از این کشور صادر کرد.

طبق آمار اوپک (تصویر 3)، میانگین تولید نفت ونزوئلا قبل از صادرات میعانات گازی ایران به این کشور برای افزایش تولید نفت فوق‌سنگین حدود 516 هزار بشکه در روز بود. با آغاز صادرات میعانات گازی ایران در سپتامبر 2021، تولید نفت ونزوئلا افزایش یافت و تا قبل از حضور شرکت آمریکایی شورو به میانگین 679 هزار بشکه در روز رسید.

با حضور شرکت شورو در دسامبر 2022 و آغاز دریافت نفت ونزوئلا در ژانویه 2023 نیز میانگین تولید نفت ونزوئلا از 679 به 727 هزار بشکه در روز افزایش یافت. البته همانطور که می‌بینید ممکن است این افزایش اندک تحت‌تاثیر عوامل دیگر همچون افزایش همکاری ایران و ونزوئلا نیز باشد.

اگر افزایش تدریجی و نه جهشی تولید نفت از ژانویه 2023 تاکنون را صرفاً منحصر در حضور شرکت شوروں بدانیم، این افزایش تولید تنها حدود 48 هزار بشکه در روز بوده است درحالیکه با حضور ایران در ونزوئلا از سپتامبر 2021، تولید نفت ونزوئلا 163 هزار بشکه در روز افزایش و جهش یافته است.

اما آیا با مقایسه میزان افزایش تولید نفت ونزوئلا، میتوان این نتیجه را گرفت که این افزایش بابت حضور شرکت شوروں آمریکاست نه حضور ایران؟ با توجه به آمار اوپک به نظر میرسد روایت اوپلپرایس دقیقتر بوده و ثابت میکند که عمده افزایش تولید نفت ونزوئلا به دلیل صادرات میعانات گازی ایران به این کشور است که زمینه براه کردن تحریم را فراهم کرده و سپس آمریکا نیز حاضر به همکاری حداقلی نفت در برابر بدهی با ونزوئلا شده است.

*** تقاضای خرید میعانات گازی ایران بیشتر از تولید است**

اما درباره ادعای دوم مبنی بر «با حضور شرکت شوروں و صادرات نفتا به ونزوئلا، این کشور تمایلی به خرید میعانات گازی از ایران ندارد» نیز طبق اظهار نظر مقامات ایرانی، ایران در فروش میعانات گازی در حال حاضر با ناترازی مواجه است، یعنی میزان تقاضا برای میعانات گازی ایران نسبت به میزان تولید بیشتر است.

جواد اوجی وزیر نفت در مصاحبه‌ای در تیرماه امسال عنوان کرد: در شهریور 1400، حدود 87 میلیون بشکه میعانات گازی شناور روی آب از چالشهای مهم و مشکل اساسی و پاشنه آشیل دولت بود و مشتری‌یابی برای این میعانات گازی، کار سختی بود. با تولید روزانه حدود 800 هزار بشکه میعانات گازی و با همت دولت سیزدهم، اکنون نه تنها میعانات تولیدی، بلکه میعانات گازی از پیش ذخیره‌شده هم با وجود سختگیرانه‌ترین تحریم‌ها فروخته شده است. با قراردادهای منعقد شده توسط وزارت نفت، تراز آن به سمت منفی شدن پیش میرود و درخواست برای میعانات گازی، بیش از تولید میعانات گازی است.

نکته جالب اینکه در مطلب روزنامه هم‌میهن نیز از احتمال تصاحب بازار ایران در ونزوئلا توسط آمریکا خبر می‌دهد ولی تیتراژ به گونه‌ای تنظیم می‌کند که ونزوئلا به ایران پشت کرده است، درحالیکه این احتمالات نیز وجود دارد که همچنان صادرات میعانات گازی ایران به ونزوئلا برقرار باشد و یا اینکه با توجه به گزینه‌های به‌صرفه‌تر برای ایران، این کشور برای مدتی صادرات به ونزوئلا را متوقف کرده

باشد.

همچنین چگونه این امکان وجود دارد که ونزوئلا به ایران پشت کند درحالیکه جدیداً پروژه‌های جدید و متعدد نفتی بین دو کشور تعریف شده است که در [اینجا](#) می‌توانید بخوانید.

در مجموع بررسی دو ادعای مطرح شده درباره روابط نفتی ایران و ونزوئلا نشان می‌دهد که افزایش تولید نفت ونزوئلا کاملاً وابسته به میعانات گازی ایران صورت گرفته و سپس آمریکا نیز یک مجوز حداقلی صادر کرده است و همچنین پشت کردن ونزوئلا به ایران نیز با توجه به گسترش روابط نفتی دو کشور و تعریف انواع و اقسام پروژه‌های نفتی به نظر صرفاً یک ادعای سیاسی برای تخریب روابط دو کشور است.